

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/78/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1618010485
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1618010485.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci obžalovaného Bc. P. A., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14. júna 2021 v Malackách, takto

rozhodol:

Obžalovaný:

Bc. P. A., narodený XX. Y. XXXX v A., trvale bydliskom ul. F. O. č XXXX/X, XXX XX Q. - Q.,

sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodzuje

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Malacky z 24. augusta 2018, sp. zn. 2Pv 292/17/1106-21, ktorá mu kládla za vinu spáchanie prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v čase okolo 09.45 h dňa 13.04.2017 v obytnom bytovom dome na ulici S. C. č. XXXX/XX počas návštevy svojej maloletej dcéry, ktorá býva v mieste trvalého bydliska poškodenej X. K., jeho bývalej družky a matky ich spoločnej dcéry, pri komunikácii medzi vstupnými dverami bytu poškodenej, jej ukázal prostredník na ruke, s ktorým sa približoval k jej tvári, a potom ako mu poškodená odstrčila ruku, sa začal usmievať a povedal jej, že skape, ďalej, že si má uvedomiť, že každý deň chodí do práce na motorovom vozidle a nikdy nevie, čo sa môže stať a následne dňa 20.10.2017 v čase o 12.35 h znovu pri vstupných dverách do bytu poškodenej, jej povedal, že je mladá a má si to uvedomiť, aby sa jej niečo nestalo, že vie o nej všetko, ako a čo robí, kde sa pohybuje, pričom týmto svojím konaním vyvolal u poškodenej X. K., trvale bytom S. C. č. XXXX/XX, P. odôvodnený strach o svoj život a zdravie,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

odôvodnenie:

Dňa 27. augusta 2018 bola prokurátorkou Okresnej prokuratúry Malacky pod č. 2Pv 292/17/1106-21 na Okresnom súde Malacky podaná obžaloba na Bc. P. A., nar. XX. Y. XXXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie v rámci ktorého vypočul obžalovaného Bc. P. A., svedkov X. K., U. K. a Mg. Evu O. M., vypočul tiež znalcov RNDr. Mgr. T. O. a MUDr. O. X., so súhlasom

strán boli prečítané znalecké posudky z odvetvia klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality a z odvetvia psychiatria, súd ďalej oboznámil podstatné listinné dôkazy, predovšetkým rozhodnutia Okresného úradu Malacky, č. I. 109 - 133, rozsudok Okresného súdu Malacky, sp. zn. 9P/121/2015, č. I. 134, prepúšťiaciu správu č. I. 135 - 137, zápisnicu o výsluchu osoby podľa § 195 ods. 2 Trestného poriadku č. I. 138 - 142, uznesenie o odovzdaní vecí č. I. 143 - 146, zápisnicu o trestnom oznámení č. I. 147 - 150, zápisnicu o výsluchu osoby č. I. 151 - 152, zápisnicu o výsluchu osoby č. I. 153 - 155, uznesenie o odmietnutí trestného stíhania č. I. 156 - 159, záznamy o podaní oznámení č. I. 160 - 170, podanie informácií - P. polícia W. č. I. 171 - 173, zápisnicu o prešetrení sťažnosti č. I. 174 - 179, prijaté opatrenia k sťažnosti č. I. 180 - 182, pracovný posudok č. I. 183, správu o povesti č. I. 184, lustráciu zbraní a zbrojeného preukazu č. I. 185, trestný rozkaz Okresného súdu Galanta z 20. decembra 2018, sp. zn. 0T/276/2018 zo spisu Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/276/2018, centrálnu evidenciu správnych deliktov a priestupkov z 08. apríla 2019 a aktualizovaný odpis registra trestov.

Pôvodné dokazovanie pred zrušením rozsudku odvolacím súdom

Obžalovaný Bc. P. A. uviedol, že je nevinný. Vypovedal, že išlo o návštevu dcéry, v čom sa mu poškodená snaží brániť rôznymi podaniami, nezmyselnými trestnými oznámeniami. Nič z toho, čo je uvedené v obžalobe, nevyriekol, nič nespravil, toto nie je jeho štýl správania.

Na otázku prokurátora, aby obžalovaný uviedol ako prebiehala návšteva, resp. rozhovor v deň, keď si prišiel po dcéru, obžalovaný uviedol, že nebude na túto otázku odpovedať a ani na žiadne ďalšie otázky.

Svedkyňa - poškodená X. K. vypovedala, že pokiaľ ide o udalosť z 13. apríla 2017, rada by zdôraznila, že deň pred tým 12. apríla 2017 mala ich spoločná dcéra B. meniny, pričom už v ten deň v noci sa k nim dostavil obžalovaný, avšak dcéra už v tom čase spala. Volala aj na políciu, ktorá prišla a následne obžalovaný odišiel. Dňa 13. apríla 2017 v dopoludňajších hodinách prišiel obžalovaný priamo až k ich bytu, nevie, kto ho pustil cez vchodové dvere. Začal im búchať na dvere, na čo otvorila a obžalovaný sa začal dožadovať stretnutia s dcérou. Vysvetlila mu, že dcéra spí a nech príde neskôr. Následne poškodenú začal verbálne napádať, že klame. V tom čase bola u nich na návšteve pracovne svedkyňa M., riaditeľka škôlky, ktorú navštevovala ich dcéra a táto svedkyňa prišla k nim ku dverám a obžalovaný bol z toho v šoku. F. M. obžalovaného požiadala, aby odišiel a prišiel neskôr, že nech si ide napr. do škôlky vyplatiť fotografie, ktoré si objednal. Potom, ako obžalovaný odišiel, poškodená zavrela dvere, išla zobudiť dcéru a vzala ju na ruky, nakoľko bola stále v pyžame. Obžalovaný opäť začal búchať na dvere, ktoré keď poškodená otvorila, obžalovaný ju začal opätovne verbálne napádať, urážať a vyhrážať sa. Začal jej ukazovať prostredník, ktorým sa približoval k jej tvári, pričom stále sa vyhrážal, že nech si poškodená uvedomí, že ako a kedy chodí do práce, že každý deň chodí na motorovom vozidle, ktoré on dobre pozná. Poškodená zakričala na pani M., ktorá keď prišla, vyzvala obžalovaného, aby odišiel, že nech len dcére odovzdá darček a ide preč. Medzitým dcéra stále plakala. Následne mali konflikt obžalovaný s pani M..

Na otázku prokurátora poškodená uviedla, že pokiaľ ide o slová, ktoré počas tohto stretnutia obžalovaný vyslovil, bolo to v zmysle, že si poškodená má zapamätať, akou formou chodí do práce a že chodí na motorovom vozidle, avšak doslovné znenie si presne nepamätá.

Na návrh prokurátora bola, z dôvodu odchýlenia sa v podstatnom bode od svojej skoršej výpovede, prečítaná časť zápisnice o skoršej výpovedi poškodenej, v rámci ktorej uviedla, že ako obžalovanému odsotila ruku, začal sa usmievať a povedal poškodenej, že za toto všetko skape a taktiež aj to, že ona si má uvedomiť, že každý deň chodí na aute do zamestnania a nikdy nemôže vedieť, čo sa jej môže stať. Túto vetu zopakoval niekoľko krát, pričom tieto vyhrážky nikto nepočul, nakoľko sa matka poškodenej a pani M. nachádzali v inej miestnosti a obžalovaný sa snažil rozprávať na ňu potichu.

Poškodená sa k čítanej časti výpovede vyjadrila, že čítaná časť výpovede je pravdivá, obžalovaný sa jej vyhrážal v zmysle, že skape, že na to doplatí životom. Takto sa jej vyhrážal aj v minulosti, v nadväznosti na čo už na neho podávala aj trestné oznámenia. Pokiaľ sa jej takouto formou vyhrážal v prítomnosti inej osoby, vyhrážal sa jej v zmysle, že nech si spomenie, čo jej hovoril naposledy.

Ďalej poškodená uviedla, že pokiaľ ide o deň 20. októbra 2017, v tento deň obžalovaný mal nárok na dcéru, prišiel k nim skôr, už na obed. Avšak pred tým, ako sa poškodená neskôr dozvedela, sa už bol

na dcéru informovať v škôlke. V rámci tohto stretnutia opätovne padli vyhrážky na osobu poškodenej v uvedenom zmysle - napr. že skončí mladá, vyhrážal sa jej tiež s nožikom v ruke, svedkom týchto vyhrážok zvykla byť aj dcéra, presné znenie vyhrážok si už nepamätá, nakoľko výsluchov v tejto veci už bolo veľa a veľa bolo aj situácií, kedy sa jej obžalovaný vyhrážal, za čo na neho mnoho krát podávala rôzne oznámenia, aj trestné oznámenia. Uvedené stretnutie 20. októbra 2017 chcela zrušiť, nakoľko mali ísť do Skalice. Pokiaľ obžalovaný tvrdil, že mu dcéra maľovala nejaké obrázky, poškodenej uviedla, že ona im kontakt umožnila, vie, že si ukazovali čítanku, ale o žiadne obrázky nešlo. Neskôr sa dcéra s ním už ani nechcela rozprávať.

Na otázku prokurátora, ako na poškodenú pôsobili slová obžalovaného z 13. apríla 2017 a z 20. októbra 2017, poškodenej uviedla, že ona má z obžalovaného dodnes strach. Obžalovaný je taká tichá voda, avšak ona ho veľmi dobre pozná, pokiaľ ide oňho, bol schopný sa aj jeden rok neozvať a potom zrazu začne robiť problémy a scény, v rámci ktorých musela volať aj políciu, vie, že aj do školy chodil pod vplyvom alkoholu a chcel presvedčať svedkyňu, aby na súde vypovedala v jeho prospech, išlo o ich susedu, ktorá býva pod nami, pani P., robí aj vrátničku na dcérinej škole, avšak ona nikdy nebola svedkom vyhrážok obžalovaného, no na druhej strane poškodenej sama prišla 13. decembra 2018 oznámiť, že ju kontaktoval obžalovaný, aby mu prišla na súd pomôcť a svedčiť v jeho prospech.

Na otázku prokurátora, či obžalovaný poškodenú napadol aj fyzicky, poškodenej uviedla, že áno, obžalovaný ju napadol aj fyzicky, v rámci ich rozchodu, pochytil sa aj s ich dcérou, išlo o ovládač od televízora, kedy prišiel z práce pod vplyvom alkoholu a keď mu poškodenej povedala, aby dcéru prepol naspäť rozprávkou, treskol poškodenej hlavu o stenu, avšak ona to nikde neoznamovala, nakoľko obžalovaný vždy každému zdôrazňoval, že je mestský policajt, na čom si zakladal. Okrem toho ju obžalovaný napadol viac krát aj fackami, inokedy po nej hodil ovládač, tiež napr. v pivnici hodil po nej malú sekerku, a tiež obžalovaný nemal problém postrčiť poškodenú na schodoch, keď bola tehotná.

Na otázku obhajcu poškodenej uviedla, že pokiaľ ide o úder jej hlavy o stenu obžalovaným, toto sa stalo v roku 2015, bolo to niekedy na jar, asi niekedy medzi veľkou nocou a medzinárodným dňom detí.

Na návrh obhajcu bola, z dôvodu odchylenia sa v podstatnom bode od svojej skoršej výpovede, prečítaná časť zápisnice o skoršej výpovedi poškodenej, v rámci ktorej na otázku obžalovaného, že kedy ju mal v roku 2015 udrieť, poškodenej uviedla, že bolo to dňa 01. júna 2015, kedy obžalovaný prišiel po nočnej z roboty a mali ísť s B. na výlet, lenže obžalovaný prišiel v nepríčetnom stave domov. Doma sa hádali a následne ju obžalovaný fyzicky napadol tak, že jej 2-krát udrel jej hlavu o stenu. Vtedy sa s ním nadobro rozišla.

Obhajca v nadväznosti na čítaní časti výpovede požiadal do spisu krátkou cestou založiť potvrdenie o dochádzke a výkone práce od zamestnávateľa obžalovaného - P. polícia W., z ktorej podľa obhajcu vyplýva, že v daný deň, ktorý uvádza poškodenej ako fyzický útok na ňu 01. júna 2015, obžalovaný vykonával pracovnú činnosť od 07.00 hod. v Bratislave, a teda k uvedenému skutku nemohlo dôjsť.

Na čo poškodenej uviedla, že vie, že obžalovaný pracoval na zmeny a z minulosti vie, že tieto zmeny si obžalovaný s ďalšími kolegami v práci dokázali v práci aj vymieňať.

Obhajca následne uviedol, že ide o skutočný výkon práce, to znamená, že v daný deň v danom čase musel byť klient v práci.

Na ďalšie otázky obhajcu poškodenej uviedla, že pokiaľ ide o skutok z 13. apríla 2017 incident prebehol medzi dvermi v ich byte, pričom dcéra bola počas prvej komunikácie s obžalovaným v izbe, kde spala, počas druhej komunikácie dcéra bola na rukách poškodenej. Vyhrážať sa obžalovaný začal už počas prvej tejto komunikácie, avšak vyhrážanie vygradovalo počas druhej komunikácie, kedy už mala ich 6-ročnú dcéru na rukách. Poškodenej obžalovanému umožňovala kontakt s dcérou v zmysle civilného rozsudku, obžalovaný mal možnosť vždy prísť. Pokiaľ nejaký termín stretnutia musela zrušiť, obžalovaný sa na náhradný termín nikdy nepýtal. Obžalovaný sa jej vyhrážal, resp. mal takéto narážky aj po októbri 2017, odkedy sa už ale o dcéru nezaujíma. Trestných oznámení na obžalovaného podala viac ako 10, presné číslo si nepamätá, niektoré boli odmietnuté, a niektoré boli postúpené na Mestský úrad Malacky, na ktorom bola aj vypovedať, avšak nevie, ako napokon tieto konania dopadli, rozhodnutia neobdržala. Nevie, či bol obžalovaný postihnutý za niektoré z týchto jej oznámení. Čo sa týka toho, či obžalovaného

a jeho vyhrážky počul niekto iný, obžalovaný to robil tak, že pošuškával, ale napr. počula ho švagriná poškodenej, kedy obžalovaný povedal, nech poškodená myslí na to, čo on hovoril naposledy. Pokiaľ ide o to, že obžalovaný chodil do škôlky opitý, to vydedukovala z toho, že z neho cítila alkohol, videla to na ňom, pozná, kedy má vypité. Pri stretnutí obžalovaného s pani P. nebola. V rámci skutku z 13. apríla 2017 obžalovaného, resp. jeho ruku dokázala odstrčiť aj s dcérou na rukách. Dcéra počula vyhrážky od obžalovaného. Nebola predvolávaná ma súd z dôvodu, že marí styk obžalovaného s dcérou.

Svedkyňa U. K. vypovedala, že vie, o čo išlo dňa 13. apríla 2017, ešte deň pred tým obžalovaný u nich večer zvonil, avšak jej vnučka už vtedy spala, ona mala totiž sviatok. Na druhý deň 13. apríla 2017 ráno prišla k nim jej kolegyňa, riaditeľka škôlky, zavinšovať vnučke svedkyne a ju skontrolovať, nakoľko bola na PN. V tom čase u nich zazvonil obžalovaný, dcéra mu otvorila dvere, avšak jej vnučka ešte vtedy spala. Obžalovaný uviedol, že prišiel zablahoželať svojej dcére, na čo mu dcéra svedkyne povedala, že malá ešte spí. Následne ju obžalovaný začal osočovať, že si vymýšľa, následne začal kričať, že jej dcéra klame. Riaditeľka škôlky sama povedala, že vnučka svedkyne spí a aby obžalovaný odišiel a zatiaľ si môže vyplatiť fotografie, a nech príde potom. Obžalovaný uviedol, že nikam nejde, následne dcéra zavrela dvere a on ostal čakať vonku. Keď sa malá zobudila, dcéra ju zabalila a na búchanie išla opäť obžalovanému otvoriť dvere. Tento začal hučať, kričať, že dcéra vnučku navádza, ako on uviedol, „ako vždy“. Následne počuli jej dcéru, ako im zavolala „mami, pani riaditeľka, zasa sa mi vyhráža“, následne začali obžalovanému dohovárať, že prečo sa zasa vyhráža. Obžalovaný jej dcére ukazoval prst, hovoril jej, aby nezabudla, že každý deň chodí autom a že skape. Toto síce na vlastné uši nepočula, lebo obžalovaný vždy potichu rozprával, tak aby to počula len dcéra, avšak jej dcére verí, že to povedal. Vyvodzuje to z toho, že raz pri ceste zo škôlky obžalovaného počula, ako jej dcére povedal, že raz pod autom môže skončiť aj ona. V čase incidentu u nich doma bola aj pani riaditeľka, hovorila obžalovanému, nech nerobí cirkus, lebo ten bol u nich na dennom poriadku. Svedkyňa sa hanbila chodiť von. Obžalovaného odmietala aj dcéra a svedkyňa sa malej ani nečuduje.

Na otázku prokurátora svedkyňa uviedla, že keď obžalovaný odišiel, dcéra sa celá triasla, bola s nervami na dne, išla na balkón sa upokojiť. Vie, že obžalovaný na ňu tlačil po psychickej stránke, všetko jej včítal, že ona je všetkému na vine.

Na otázku obhajcu svedkyňa uviedla, že v čase incidentu v byte bola v obývačke, kde sedela s pani riaditeľkou na sedačke, čo bolo cca 7 metrov od vchodu. V tom čase tam nehrala žiadna hudba, ani televízor, nakoľko malá spala. Má vedomosť, že styk obžalovaného s jeho dcérou sa realizoval, najskôr nepravidelne, keď s nimi chodila dcéra svedkyne, neskôr ho vnučka začala odmieťať, aj obžalovaný zvykol chodiť skôr, alebo neskôr ako mal, prípadne zvykol na poslednú chvíľu zavolať, že nepríde. Vtedy sa styk nerealizoval.

Svedkyňa B. O. Hnátayová vypovedala, že 13. apríla 2017 prišla pozrieť kolegyňu U. K., ktorá bola v tom čase PN, a s ktorou mala nadštandardné vzťahy, a okrem toho prišla zablahoželať jej vnučke, ktorá mala deň pred tým meniny, a ktorá chodila do ich škôlky. V čase, keď bola u nej na návšteve, malá B. spala. Po chvíli začal niekto búchať na dvere, na čo X. K. uviedla, že už je tu zase. Neskôr začal obžalovaný X. vytýkať, že ho klame, že malá spí. Svedkyňa medzi tým s U. K. debatovala v obývačke a obžalovaný pri vchode voľačo riešil so X. K. a stále sa dobýjal dnu. Svedkyňa sama obžalovanému potvrdila, že B. spí.

Na otázku prokurátora svedkyňa uvidela, že počas toho, ako sedela s U. K. v obývačke, nakúkala, či obžalovaný už ide preč, alebo nejde, nakoľko jej vadilo jeho správanie, chceli sa rozprávať a aj aby malá spala, a aby sa nezobudila do takého lomozu. Po chvíli sa dvere zavreli, ale obžalovaný zrejme zostal čakať na chodbe. Medzi tým sa zobudila B., pričom obžalovaný ju asi počul, preto opäť začal nepríčetne búchať na dvere, na čo X. vzala B. zabelenú do deky na ruky a išla znovu otvoriť dvere obžalovanému. Následne svedkyňa sama obžalovanému povedala, nech nerobí bordel, na čo on uviedol, že svojej dcére doniesol len darček a chcel jej zavinšovať, išlo o také handrkovanie sa medzi dverami.

Na návrh prokurátora bola, z dôvodu odchýlenia sa v podstatnom bode od svojej skoršej výpovede, prečítaná časť zápisnice o skoršej výpovedi svedkyne, v rámci ktorej uviedla, že počula, ako obžalovaný zagratuloval B. a taktiež jej uviedol, že ju má rád. Potom sa posadila do obývačky a rozprávala sa s kolegyňou v obývačke. Po chvíli povedala X. na obžalovaného pri dverách, že zase začínaš, a na svedkyňu povedala slovami, že teta B., zas sa mi vyhráža.

Svedkyňa sa k čítanej časti výpovede vyjadrila, že čítaná časť výpovede je pravdivá, po ich krátkom handrkovaní bolo chvíľočku ticho, následne robil obžalovaný voči poškodenej nejaké gestá a poškodená ich oslovila, tak ako to bolo čítané. Následne sa zabuchli dvere, poškodená vybehla na balkón, plakala a tam svedkyňi všetko povedala, čo jej obžalovaný povedal, vrátane fyzickej likvidácie, navyše si poškodená zapálila cigaretu, kvôli jej psychickému rozpoloženiu, z čoho svedkyňa sama bola v šoku, lebo pred mamou by si poškodená nikdy nedovolila zapáliť a na čo poškodenej jej povedala, aby zavolała políciu.

Na otázku obhajcu svedkyňa uviedla, že videla, lebo nakukala, ako obžalovaný poškodenú chytil, mračil sa na ňu a robil gestá s prstom. To chytenie spočívalo v pohybe jeho ruky oproti nej, na čo poškodená cúvla a svedkyňa vtedy zašla. Samotné vyhrážky v daný deň nepočula. Od dverí s obžalovaným a poškodenou sme s U. K. boli cca 5-7 metrov, ale svedkyňa chodila aj bližšie na vzdialenosť cca 3 metre. Keď poškodená zavolała, že obžalovaný sa jej vyhráža, svedkyňa bola vzdialená asi 5 metrov pri spálňových dverách.

Z dôvodu odchýlenia sa v podstatnom bode od svojej skoršej výpovede, bola na návrh prečítaná časť zápisnice o skoršej výpovedi svedkyne, v rámci ktorej uviedla, že počula, ako obžalovaný zagratuloval B. a taktiež jej uviedol, že ju má rád. Potom sa posadila do obývačky a rozprávala sa s kolegyňou v obývačke. Po chvíli povedala X. na obžalovaného pri dverách, že zase začínaš, a na svedkyňu povedala slovami, že teta B., zas sa mi vyhráža.

Svedkyňa sa k čítanej časti výpovede vyjadrila, že ona stále hovorí pravdu, skutok sa stal pred dvomi rokmi, je možné, že v rámci výsluchu v prípravnom konaní uviedla, že v okamihu, keď na ne poškodená zavolała, že sa jej obžalovaný vyhráža, že sedela, ale nič to nemení na tom, že k dverám nakukala a vstávala. Zrejme si pamätala viac v rámci výsluchu v prípravnom konaní.

Na otázku obhajcu svedkyňa uviedla, že ich vzťahy s poškodenou a s jej matkou sú také, že si len občas zavolajú, napr. na sviatky, pozdravia sa, ale už sa nenavštevujú, nakoľko B. už navštevuje základnú školu a U. K. už nie je jej zamestnancom.

Znalec z odboru psychológia, RNDr. Mgr. T. O., PhD., sa na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu odvolal na svoj znalecký posudok vypracovaný počas prípravného konania a dodal, že sa v plnej miere pridrižiava záverov, ktoré vypracoval v znaleckom posudku, na tomto sa z jeho strany nič nemení.

Na otázku obhajcu, že znalec vo svojom znaleckom posudku v článku 3 v bode 1, v popise k charakterovým črtám X. K. hovorí, že táto osoba je nezrelá, so zníženou emočnou stabilitou, tendenciou zlyhávania v modulácii uvoľňovania emočného napätia, ako sa to prejavuje navonok, takáto štruktúra osobnosti, znalec uviedol, že vo vzťahu emočnej nezrelosti uvádza, že ide tak o nestabilitu vo výkyvoch v intenzite emočných odpovedí, ako aj o zníženú diferencovanosť vo vnímaní a následnej odpovedi na emočne relevantné podnety. Prakticky to znamená, že dochádza k vyššej variabilite v emočných odpovediach na podobné podnety, čo sa môže prejavovať napr. zníženou sociálnou čitateľnosťou, alebo takzvanou nevysspytateľnosťou. Takto môže disponovaný jedinec, v tomto prípade partner, toto považovať za záťaž, ktorú takto aj prežíva a vyvoláva u neho zvýšené nároky na zvládnutie stresu. Súčasťou celkovej nezrelosti je aj zníženie kvality modulácie, čo znamená regulácie prejavov pri uvoľňovaní emočného napätia, ktoré inak považujeme za bežnú súčasť práce s emóciami. Niektoré prejavy spojené s uvoľnením emočného napätia môžu byť prudké, dramatického charakteru a môžu prispieť k celkovej konfliktnosti vo vzťahu.

Na otázku obhajcu, či v zmysle odpovede znalca na otázku č. 3 v závere znaleckého posudku poškodená správane vnímala prežitú udalosť vzhľadom na jej emočnú nestabilitu, znalec uviedol, že odpoveď na otázku č. 3 sa zaoberá všeobecnou vierohodnosťou osoby, ktorá je charakteristikou osoby a nevzťahuje sa ku konkrétnej odpovedi. Tu znalec uvádza, že táto jej vlastnosť vo vzťahu k reprodukcii zažitého je mierne narušená tým, že emócie majú väčší vplyv na myslenie, ako býva obvyklé, táto vlastnosť nehovorí nič o tom, ako to bolo vo vzťahu ku konkrétnej výpovedi vo veci u znalca. Špecifická vierohodnosť je psychologická charakteristika výpovede, ktorú urobila vyšetrená u znalca k veci, pričom orientačný prehľad kritérií pre posúdenie špecifickej vierohodnosti je uvedený v posudku na str. 17-18. Špecifická vierohodnosť nie je odrazom toho, či sa veci stali, ale je sumarizáciou psychologických kritérií, ktoré sa viažu k pravdepodobnosti, že táto konkrétna výpoveď je v zhode s realitou. Tu znalec

hodnotí špecifickú vierohodnosť výpovede poškodenej ku skutku u znalca za primeranú. Pre vysvetlenie záverom uvádza, že aj osoba veľmi málo všeobecne vierohodná, čo nie je týmto prípadom, môže podať špecificky vysoko vierohodnú odpoveď.

Na otázku obhajcu, či znalec môže vylúčiť, že osoba, ktorej špecifickú vierohodnosť znalec hodnotí ako primeranú, môže vzhľadom na svoju emočnú nestabilitu, introvertnosť a pod. úmyselne, vedome klamať, znalec uviedol, že vo vzťahu k podstate psychológie ako vedy nemôže nič vylúčiť, pričom toto sa týka aj oveľa exaktnejších vied. V kontexte otázky uvádza ďalej, že znížená emočná stabilita a už vôbec nie introvertnosť nijakým spôsobom nesúvisia z vedomým hovorením nepravdy, čiže klamaním. Emočná nestabilita a emočné ovplyvnenie myslenia môže viesť k skresleniu vnímanej reality na nevedomej úrovni, toto nie je klamstvo.

Znalkyňa z odvetvia psychiatria, MUDr. O. X., sa na hlavnom pojednávaní v plnom rozsahu odvolala na svoj znalecký posudok vypracovaný počas prípravného konania a dodala, že sa v plnej miere pridržiava záverov, ktoré vypracovala v znaleckom posudku, na tomto sa z jej strany nič nemení.

Na otázku obhajcu, čo presne znamená, že osobnosť obvineného je pomerne dobre kompaktná (odpoveď na otázku č. 7 v závere znaleckého posudku), znalkyňa uviedla, že chcela tým povedať, že v prípade obžalovaného ide o vcelku vyrovnanú osobnosť, diferencovanú, v jeho prípade nejde o žiadnu psychopatickú osobnosť, ktorá by reagovala impulzívne, agresívne, pri akomkoľvek impulze.

Na otázku obhajcu, aký bol postoj obžalovaného k vyšetreniu, znalkyňa uviedla, že vyšetrenie prebehlo ambulantnou formou dňa 11. mája 2018, kedy sa obžalovaný na termín vyšetrenia presne dostavil, následne mu vysvetlila dôvod a význam vyšetrenia, s čím súhlasil, nekládol žiadny odpor, spolupracoval, voľne odpovedal, adekvátne. Nespozorovala žiadne známky konfabulačných tendencií, obžalovaný odpovedal logicky, dostatočne obsiahlo, uviedol svoju verziu. Bolo zistené, že s drogami experimentoval v čase štúdia, avšak odvtedy už nie, abúzus alkoholu nepoprel, pričom uviedol, že ho nekonzumuje denne, nejde o nadmerné a pravidelné pitie, nepije tak, aby nevedel, čo koná, nepociťoval alkoholické okná. Nebadala na ňom žiadne prejavy abstinenčného stavu, intoxikácie alkoholu, alebo inej návykovej látky. Psychomotorické tempo bolo primerané, so súvislými odpoveďami. Nespozorovala žiadne známky duševnej poruchy.

Na otázku prokurátora, čo znalkyňa myslela tým, že v emočne záťažových situáciách má obžalovaný sklon reagovať impulzívnejšie (časť odpovede na otázku č. 7 v závere znaleckého posudku), znalkyňa uviedla, že emočne záťažovou situáciou má na mysli napr. konflikt s blízkou osobou, alebo konflikt pri riešení veci, na ktorej obžalovanému záleží a je pri tom v strese, ale taká vlastnosť je, myslí, u každého z nás.

Na otázku prokurátora, či je správne uvedená diagnóza na str. 27 znaleckého posudku: F61.0 (emočne labilná osobnosť), znalkyňa uviedla, že nejde o diagnózu v tom pravom slova zmysle s prejavmi iritability, resp. iracionality, nezdržanlivosti, vôľovej slabosti, skôr to bolo myslené v emočne záťažových situáciách. Neexistuje presné merítko na uvedenie tejto diagnózy, neexistuje na to ani presný diagnostický kód. Posúdiť osobnosť človeka je skôr vecou psychologického vyšetrenia. V tomto prípade išlo skôr o orientačnú diagnózu.

So súhlasom strán bol prečítaný písomný znalecký posudok znalca z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality, RNDr. Mgr. T. O., PhD., č. I. 68-78, zo záverov ktorého vyplýva, že:

1. Na výzvu, aby znalec vykonal psychologické vyšetrenie zamerané na rozbor osobnosti X. K., určil charakteristické črty osobnosti, štruktúru osobnosti a intelektové schopnosti, mentálnu úroveň poškodenej, či vykazuje nejaké rizikové črty, ktoré korešpondujú s inkriminovaným skutkom, znalec odpovedal, že

- psychologické vyšetrenie zamerané na rozbor osobnosti X. K. bolo vykonané s podrobným záverom na str. 15-16. Charakteristické črty osobnosti sú dané prevažujúcou introvertnosťou s tendenciou vyhýbania sa komplexnosti podnetov pri riešení záťaže, ako obrany pred zlyhaním, čo ju znevýhodňuje v záťažových situáciách. Štruktúra osobnosti je nezrelá so zníženou emočnou stabilitou, tendenciou k zlyhaniam v modulácii uvoľňovania emočného napätia. Intelektové schopnosti sú v pásme priemeru a mentálna úroveň poškodenej zodpovedá vzdelaniu a sociálnemu zaradeniu. Za rizikové črty, ktoré

korešpondujú s inkriminovaným skutkom považuje zníženú osobnostnú zrelosť spojenú s emočnou nezrelosťou, spojenou s prevažujúcou racionalizáciou vo vzťahu k nadmernej záťaži, tendenciou k závislosti (sociálnej).

2. Či je poškodená schopná správne vnímať a reprodukovať prežité udalosti a okolnosti ohľadom jej spolunažívania s manželom, či je možné jej výpoveď z psychologického hľadiska považovať za vierohodnú, alebo či boli zistené tendencie ku konfabulácii alebo pseudológii, príp. nadmernej fantázií, znalec uviedol, že

- poškodená je schopná správne vnímať a reprodukovať prežité udalosti a okolnosti ohľadom jej spolunažívania s partnerom, je možné jej výpoveď z psychologického hľadiska považovať za vierohodnú, neboli zistené tendencie ku konfabulácii (absencia porúch pamäte, alebo pseudológii, príp. nadmernej fantázií).

3. Posúďte vierohodnosť jej výpovede, či je obsah výpovede v zhode s tým, čo prežila, vnímala, či reprodukcia tejto udalosti je adekvátna jej vyspelosti (zamerajte sa na všeobecnú i špecifickú vierohodnosť), v prípade, že je znížená špecifická vierohodnosť, uveďte dôvody, na čo znalec uviedol, že

- všeobecná vierohodnosť osoby je mierne znížená s ohľadom na emočnú nestabilitu, ktorá môže mať v nadmernej záťaži významný vplyv na stav poznávacích funkcií a myslenie môže byť emočne skreslené. Špecifická vierohodnosť nevykazuje znaky, ktoré by ju významným spôsobom znižovali.

4. Posúďte následky vyšetrovanej udalosti na psychiku poškodenej v súčasnosti a v budúcnosti, na čo znalec uviedol, že

- následky vyšetrovanej udalosti na psychiku poškodenej v súčasnosti sa prejavujú reakciou na stres z konfliktov s partnerom. Rozsah je klinicky nevýznamný, neovplyvňuje závažným spôsobom bežný život a v prípade odznenia vplyvu záťaže predpokladá odznievanie i týchto príznakov.

5. Aký má poškodená vzťah k okoliu, k blízkym osobám, predovšetkým k bývalému druhovi Bc. P. A., či v týchto vzťahoch prevažujú pozitívne alebo negatívne pocity a vzťah poškodenej k autoritám, ako toto spolužitie vnímala, či pocity, ktoré v poškodenej konanie bývalého druha Bc. P. A. vyvolávalo, boli adekvátne vzniknutej situácií, znalec odpovedal, že

- poškodená má primeraný vzťah k okoliu bez znakov antisociálnosti. K bývalému druhovi Bc. P. A. prevažujú kolísajúce pozitívne a negatívne pocity s postupujúcou prevahou negatívnych. Vzťah poškodenej k autoritám je poznačený insuficientným sebaobrazom a potrebou upevňovania pozitivity sebaobrazu. Spolužitie vnímala ako prijateľné do času, keď rezignovala na úpravu vzťahu do obrazu vlastných predstáv. Pocity, ktoré v poškodenej konanie bývalého druha Bc. P. A. vyvolávalo, boli adekvátne jej osobnostným charakteristikám a teda vzniknutej situácií.

6. Na otázku, aký je aktuálny psychický stav poškodenej, aké nepriaznivé znaky psychického stavu sú u poškodenej, príp. do akej miery súvisí jej stav s následkami z možného konania jej bývalého druha Bc. P. A. a v prípade nepriaznivých prejavov, či tieto súvisia s možným násilím na nej páchanom a v prípade, že je psychický stav poškodenej priaznivý, aké je psychologické vysvetlenie, znalec odpovedal, že

- aktuálny psychický stav poškodenej vykazuje znaky reakcie na stres, resp. poruchy adaptácie na zmenenú situáciu po rozchode s partnerom, pričom nepriaznivé znaky psychického stavu sú hlavne depresívne prežívanie, zvýšená úzkosť, zvýšená ostražitosť, zvýšená únavnosť a znížená výkonnosť. Tento jej stav súvisí s následkami z možného konania jej bývalého druha Bc. P. A., vrátane možného násillia na jej páchanom.

7. Na otázku, aká je postojovo hodnotová orientácia poškodenej, znalec odpovedal, že

- postojovo hodnotová orientácia poškodenej je prosociálna, zodpovedajúca nárokom väčšinovej normy.

So súhlasom strán bol prečítaný písomný znalecký posudok znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, MUDr. O. X., č. l. 80-108, zo záverov ktorého vyplýva, že:

1. Na otázku, či obvinený Bc. P. A. v čase spáchania skutku (13. apríla 2017) zneužíval návykové látky - alkohol, omamné, alebo iné návykové látky, akého druhu, ako často, v akom rozsahu, ako sa ich užívanie prejavovalo na jeho správaní, znalkyňa odpovedala, že

- znaleckým vyšetrením bolo zistené, že obvinený Bc. P. A. v čase spáchania skutku (13. apríla 2017) nebol závislý od alkoholu a ani od omamných a psychotropných látok. Autoanamnestický obvinený uviedol, že v čase spáchania skutku, t. j. dňa 13. apríla 2017 nebol pod vplyvom alkoholu ani inej návykovej látky. Stav opitosti s následnými a výpadkami pamäte negoval. Psychiatrickým vyšetrením bolo zistené, že konzum alkoholu u obvineného vykazuje známky príležitostného pitia, bez známk progresie do somatopsychickej závislosti a bez známk alkoholdepravácie osobnosti. Obvinený v čase spáchania skutku a ani v súčasnosti nie je užívateľom omamných a psychotropných látok, anamnestický uviedol, že počas štúdia na gymnáziu experimentálne dva krát užil marihuanu, avšak v užívaní drog nepokračoval.

2. Či išlo len o zneužívanie návykových látok alebo o ich pravidelnú konzumáciu, či sa u neho v dôsledku toho vyvinula závislosť, znalkyňa uviedla, že
- psychiatrickým vyšetrením nebola diagnostikovaná závislosť od alkoholu a iných návykových látok. Užívanie alkoholu je charakteru príležitostného pitia. Závislosť od drog nebola psychiatrickým vyšetrením zistená.
3. O akú závislosť u obvineného ide, znalkyňa odpovedala odpoveďami na otázky č. 1 a 2.
4. Na otázku, či obvinený v minulosti absolvoval liečenie závislosti na alkohole, resp. návykových látkach, kde, kedy, o akú závislosť išlo, s akým výsledkom, znalkyňa odpovedala, že
- obvinený v minulosti neabsolvoval liečenie závislosti na alkohole resp. návykových látkach.
5. Či obvinený aj v súčasnosti užíva alkohol, omamné, alebo iné návykové látky, aké, v akom rozsahu, znalkyňa uviedla, že
- obvinený v súčasnej dobe je konzumentom alkoholu v úrovni príležitostného pitia (maximálne 2 pivá po práci, 2x do týždňa). V súčasnej dobe nie je užívateľom drog.
6. Na otázku, či je pobyt obvineného po požití alkoholu, omamných, psychotropných alebo iných návykových látok pre spoločnosť a jeho okolie nebezpečný, znalkyňa odpovedala, že
- psychiatrickým vyšetrením po požití alkoholu neboli zistené poruchy správania v zmysle agresivity. Agresivita nie je dominantnou črtou osobnosti obvineného.
7. Na otázku, aby komplexne posúdila osobnosť obvineného, jeho charakterové vlastnosti, či má sklony k agresivite, vlohové vybavenie a podobne, znalkyňa odpovedala, že
- osobnosť obvineného je pomerne dobre kompaktná, v emočne záťažových situáciách má sklon reagovať impulzívnejšie, nie však brachiálne agresívne.
8. Či je potrebné uložiť obvinenému ochranné liečenie, akého druhu a v akej forme, znalkyňa uviedla, že
- vzhľadom k tomu, že psychiatrickým vyšetrením nebola zistená závislosť od alkoholu, omamných a psychotropných látok, znalkyňa nenavrhuje uloženie ochranného psychiatrického, protialkoholického, či protitoxikomanického liečenia.
9. Na otázku, či je potrebné u obvineného skúmať duševný stav, znalkyňa uviedla, že
- skúmanie duševného stavu obvineného nie je potrebné.

Z rozhodnutí Okresné úradu Malacky na č. I. 109 - 133 vyplýva, že priestupkové konania P. A. boli zastavené.

Rozsudok Okresného súdu Malacky, sp. zn. 9P/121/2015, č. I. 134, sa týka schválenia dohody rodičov (obžalovaného i poškodenej) o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností k ich maloletej dcére B..

Prepúšťacia správa č. I. 135 - 137 preukazuje hospitalizáciu obžalovaného v roku 2013, ktorého odoslal gastroenterológ, a z ktorej vyplýva o. i. nešpecifikovaná úzkostná porucha obžalovaného.

V zápisnici o výsluchu osoby z 20. mája 2016, podľa § 196 ods. 2 Trestného poriadku č. I. 138 - 142, poškodená popisuje spolužitie a konfliktné situácie s obžalovaným od roku 2009/2010 do mája 2016, ktorá vec bola odovzdaná priestupkovému referátu Okresného úradu Malacky (č. I. 143 - 146).

V spise sa na č. I. 147 - 150 nachádza zápisnica o trestnom oznámení poškodenej z 18. novembra 2016, na čo nadväzoval výsluch sestry obžalovaného (č. I. 151 - 152) i samotného obžalovaného (č. I. 153 - 155), na čo došlo k odmietnutiu trestného stíhania (č. I. 156 - 159).

Na č. I. 160 - 170 sú záznamy o podaných oznámeniach poškodenou podľa priestupkového zákona z 01. mája 2016, 05. mája 2016, dodatku z 18. mája 2016, ďalej 21. mája 2016, 02. septembra 2016, 22. októbra 2016, 30. októbra 2016 a z 13. marca 2017.

Z podania informácií č. I. 171 - 173 vyplývajú odpovede P. polície W. na 7 otázok položených poškodenou, ktoré sa mali týkať protiprávneho konania obžalovaného v práci.

V zápisnici o prešetrení sťažnosti č. I. 174 - 179 je konštatované nemiestne správanie obžalovaného, ako vtedy príslušníka P. polície W., voči jeho kolegyni., čím bola sťažnosť sťažovateľky na správanie obžalovaného vyhodnotená ako opodstatnená. Prešetrenie sťažnosti preveril náčelník P. polície W. (č. I. 180 - 182), v rámci čoho súhlasil s premiestnením obžalovaného na inú okrskovú stanicu.

Pracovný posudok na obžalovaného (č. I. 183) vyznieva v podstate pozitívne. Správa o povesti obžalovaného (č. I. 184) je neutrálna, bez relevantných informácií.

Dokazovanie vykonané po zrušení rozsudku odvolacím súdom

Krajský súd v Bratislave uznesením z 26. septembra 2019, sp. zn. 4To/92/2019, zrušil rozsudok prvostupňového súdu v predmetnej veci vyhlásený dňa 08. apríla 2019, pričom načrtnol svoj názor na výpoveď poškodenej, na charakter znaleckých posudkov, na svedkyne, o výpovede ktorých okresný súd oprel svoj prvý odsudzujúci rozsudok, a súčasne nariadil súdu prvého stupňa, aby predvolal a v postavení svedkov vypočul N. W. a to k okolnostiam oznamovania incidentov medzi obžalovaným a poškodenou, U. P. (domovníčku v obytnom dome, kde malo dôjsť ku skutku) a to ku skutku samotnému, prípadne aj k predchádzajúcim oznámeniam poškodenej na osobu obžalovaného, Q. O. (suseda poškodenej) a to ku skutku samotnému, prípadne aj k predchádzajúcim oznámeniam poškodenej na osobu obžalovaného, a E. P. (sestru obžalovaného) k vzťahom a správaniu sa obžalovaného a poškodenej, keďže navrhnutá svedkyňa mala byť viackrát prítomná pri prebratí a odovzdávaní dcéry obžalovaného poškodenou; zároveň sa krajský súd vyjadril, aby písomné vyhotovenie rozsudku súdu prvého stupňa zodpovedalo § 168 ods. 1 Trestného poriadku.

Svedkyňa U. P. vypovedala, že obžalovaného pozná, pozná ho z videnia, stretávali sa na chodbe, občas sa pozdravili, prehodili 2 - 3 vety, dlhšie sa ale nerozprávali. Pozná aj poškodenú, býva nad nimi, zdravia sa, ale nenavštevujú sa, jej dcéra chodí do ich školy, kde pracuje. Ona svedkom žiadneho konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou nebola, ona vlastne ani presne nevie, prečo som je. Ona nevidela, že by sa obžalovaný voči poškodenej správal agresívne, on je už roky preč. Ona nemá vedomosť, že by v ich dome riešila v súvislosti s nimi nejaké nezhody polícia.

Na otázky prokurátora svedkyňa uviedla, že poškodená v danom dome býva tak dlho, ako oni, to znamená, už asi 15 rokov doposiaľ. Najskôr tam bývala so starými rodičmi a s mamou, a po smrti babky a dedka tam zostala bývať poškodená s mamou a dcérou. Býval tam s nimi istú dobu aj obžalovaný, ale kedy presne to nevie. Ona jeho prítomnosť registrovala, ako už uviedla, občas sa stretli, ale ona sa do nich nestarala. Oni domov chodia v podstate len prespávať, nakoľko cez deň chodia do roboty a na krúžky a podobne a potom už je večer, ale občas obžalovaného stretla aj cez deň. Občas od nich počula zvýšený hlas, že sa niečo deje, ale nič konkrétne a krik a hádky počula zo všetkých bytov. Na detaily si nepamätá. Počuť bolo aj ich oboch, hoci poškodená má výraznejší hlas, tak ju možno trochu viac, obžalovaný je tichší. Ona si zapla rádio a ju to nezaujímalo. Čo sa týka frekvencie, tak ono sa to stupňovalo, ale nepamätá sa, kedy presne, ani iné detaily, on je už totiž dlho preč. Vnímala to, lebo bývali nad nimi. Nevie sa vyjadriť k tomu, či to vnímala tak, že to bolo v rámci normy, nemala potrebu nikde to hlásiť. Na túto tému sa s nimi nikdy nerozprávala. To, že na seba podávali oznámenia, sa dozvedela až po predvolaní na súd. Pokiaľ k skutku malo dôjsť v apríli 2017, ona si z tohto obdobia nepamätá na žiadnu konkrétnu udalosť, ona ani presne nevie, čo je predmetom skutku.

Na doplňujúcu otázku obhajcu svedkyňa uviedla, že čo sa týka víkendov, tak keď sa dalo, oni boli stále preč, má babku, dedka, mnoho známych, chodia na bicykle, vedú aktívny život.

Svedok Q. O. vypovedal, že obžalovaného i poškodenú pozná, má s nimi susedský vzťah. On v danom dome býva 30 rokov. On nikdy nebol svedkom toho, že by mal obžalovaný s poškodenou nejaký konflikt. S poškodenou sa nebavil, ale zdravia sa a s obžalovaným zvykol prehodiť pár slov, nakoľko sú obaja fajčiari. On nebol svedkom toho, že za ten čas, čo tam býval, by obžalovaný robil v dome nejaké problémy. V súvislosti s obžalovaným a poškodenou on nezaregistroval, že by ich niekedy riešili policajti, on policajtov volal dvakrát, ale kvôli iným susedom, kvôli akciám, nakoľko nemohol spať.

Na otázky prokurátora svedok uviedol, že s obžalovaným sa na cigaretke zvykol stretnúť pred vchodom, občas sa stretli v pivnici, alebo keď šiel s dcérou, raz pri fajčení obžalovanému spomenul, že má nový počítač a že si tam nevie niečo nainštalovať a on mu s tým potom u neho v byte pomohol. K vzťahu s obžalovaným by uviedol toľko, že nakoľko on v danom dome býva 30 rokov, tak s tými, čo tam bývajú rovnako dlho, má bližší vzťah, ale za ten čas sa tam mnoho iných susedov točilo veľmi rýchlo. On nezažil obžalovaného, že by sa voči komukoľvek správal agresívne, alebo že by na niekoho zvyšoval hlas, alebo podobne. On sa s obžalovaným o jeho rodinnom živote a o veciach tohto typu nerozprával, len také obyčajné mužské reči pri fajčení, vie, že bol policajt, že sa z Bratislavy spolu s poškodenou prisťahovali k

jej babke. Raz ho obžalovaný požiadal, aby mu u notára potvrdil, že sa zdržiaval v danom dome, resp. v blízkosti daného objektu, ale nepamätá sa, kedy presne to bolo. Spomína si ešte, že raz ho stretol vonku na parkovisku, ale tiež si nepamätá, kedy to bolo a na jeho otázku, že ho dlho nevidel, mu dopovedal, že ho matka poškodenej so súhlasom poškodenej vyhodili z bytu, ale dôvody mu neuviedol. Potom sa ešte pár krát stretli, ale to zrejme len v rámci jeho čakania na jeho dcéru. V danom dome je 16 bytov, ale on nezachytil žiadne správy, alebo reči, medzi susedmi o vzťahu obžalovaného s poškodenu.

Svedkyňa N. W. vypovedala, že pozná aj obžalovaného, aj poškodenú, obžalovaný je jej brat a poškodenú pozná z vysokej školy. K ich vzťahu by uvidela, že ona ich zoznámila, ľúbili sa, ale neskôr sa to akosi pokazilo a už sa to vlečie dlho. Čo sa týka konfliktov medzi obžalovaným a poškodenu, ona bola očitým svedkom jedného - raz v škôlke si šiel obžalovaný vyzdvihnúť svoju dcéru na základe súdneho rozhodnutia, ona tam s ním šla tiež, nakoľko sa domnieval, že poškodená bude robiť problémy, poškodená tam pritom ani nemala byť. Obžalovaný si ju mal vziať priamo zo škôlky, avšak oni sa do triedy ani nedostali, nakoľko sa v chodbičke pred triedu postavila poškodená, začala tam na nich kričať, obžalovanému nadávať a ju pred všetkými deťmi a zamestnancami škôlky poslala do piče. Priamym svedkom inej udalosti nebola, akurát len pri nejakých telefonických hádkach medzi nimi. K dôvodom hádok medzi nimi uviedla, že z jej strany to bolo ťažké identifikovať, keď spolu bývali, stalo sa, že po hádke poškodená obžalovanému pobalila veci a vyhodila ho z bytu, obžalovaný šiel domov do Q., neskôr mu poškodená zavolała, povedala mu, že ho ľúbi, udobrili sa a obžalovaný sa k nej vrátil späť, ale po čase sa znova pohádali, znova ho vyhodila a tak dokola a toto sa zopakovalo asi 5 - 6 krát. O presných dôvodoch, čo sa medzi nimi stalo, nikto nevie, okrem toho sú to už roky. Ona nikdy nebola svedkom žiadneho fyzického útoku obžalovaného voči poškodenej, ani nijakého vyhrážania sa. Čo sa týka oznámení, ktoré na seba mali obaja podávať, vie, že poškodená zvykla podávať trestné oznámenia na obžalovaného a to najmä v situáciách, keď si mal prísť po ich dcéru a keď prišiel sám, avšak keď prišiel s nejakým svedkom, napr. s ňou (svedkyňou), s mamou, alebo s vtedajšou priateľkou, tak vtedy žiadne oznámenia poškodená nepodávala.

Na otázky prokurátora svedkyňa uviedla, že na otázku, prečo šla s obžalovaným do škôlky vyzdvihnúť jeho dcéru v rámci udalosti, ktorú opisovala a hoci tam vtedy poškodená ani nemala byť, uviedla, že prvé tri mesiace po civilnom rozhodnutí o úprave styku s dcérou obžalovaný mohol byť s dcérou len za prítomnosti poškodenej a po týchto troch mesiacoch si ju mohol vyzdvihovať priamo zo škôlky, v piatok bez prítomnosti poškodenej, a mal ju odovzdať poškodenej v nedeľu, pričom oni vedeli, že problémy zvykla poškodená robiť aj v minulosti a navyše v tom čase v škôlke pracovala aj matka poškodenej a preto skrátka vedeli, že tam vtedy bude aj poškodená. Toto sa mohlo udiať asi pred 4 rokmi. Ona s poškodenu chodila na vysokú školu - Slovenskú zdravotnícku školu a ony už v prvom ročníku v roku 2007 boli najlepšie kamarátky, všetko robili spolu, pričom obžalovaný, nakoľko je jej brat, ju navštevoval, nosil jej obedy, a takýmto spôsobom sa oni dvaja spolu zoznámili. Myslí, že vie, čo bolo dôvodom problémov v ich vzťahu - išlo o to, že matka poškodenej nesúhlasila s tým, aby sa s obžalovaným stretávala, pretože chcela, aby poškodená zo školy chodila priamo domov, pretože poškodená mala doma okrem matky aj chorého deda, a matka poškodenej sa oňho nechcela sama starať - bála sa, takto im to rozprávala poškodená v škole. Preto s nimi nechodila ani na kávu a podobne, preto svoj vzťah pred matkou poškodenej tajili, poškodená si vymýšľala, že má službu, že musí ísť do nočnej, aby mohla byť s obžalovaným. Ich vzťah sa prevalil vtedy, keď poškodená otehotnela s ich dcérou, vtedy sa s matkou poškodenej udobrili, obžalovaný sa k nim nast'ahoval a vtedy sa to začalo, začali sa striedať obdobia keď to bolo medzi nimi super, s obdobia, kedy sa hádali. Hoci s poškodenu boli na škole najlepšie kamarátky, nevie uviesť príčinu pokazenia sa ich vzťahu, aj sa na to poškodenej pýtala, na čo jej ona uvidela, že ona (svedkyňa) je na vine. Ich vzťah sa pokazil od úmrtia ich druhej dcéry, keď bola poškodená tehotná druhýkrát po B.. Po pokazení tohto ich vzťahu bol medzi nimi akurát jeden konflikt - vtedy v škôlke, ktorú udalosť už spomínala. Odvtedy spolu nekomunikovali, ona už na ňu nemá ani číslo.

Svedkyňa E. P. vypovedala, že ona obžalovaného pozná, oni boli spolu partneri asi 2,5 roka, zhruba od mája 2016, spoznali sa cez sociálne siete. Poškodenú osobne nepozná, len z počutia. O vzťahu obžalovaného s poškodenu vie len zo strany obžalovaného, resp. z jeho rodiny, vie, že sestra obžalovaného bola kedysi dobrou kamarátkou s poškodenu, avšak o ich vzťahu osobne nevie. Počula, že zo začiatku bol ich vzťah fajn, avšak zhoršilo sa to po tom, čo poškodená potratila druhé dieťa. Vie, že rodina zo strany obžalovaného sa s rodinou poškodenej veľmi nenavštevovala, hoci strana obžalovaného mala o dcéru veľký záujem, ale poškodená mala tomuto kontaktu, resp. styku zamedzovať. Toto zamedzovanie spočívalo napr. v tom, že keď si mal prísť obžalovaný po dcéru do

škôlky, kde ako riaditeľka pracovala matka poškodenej, tak v ten deň napr. dcéru vôbec nedali do škôlky, prípade mu inokedy oznámili, že dcéru obžalovanému nedajú. Vie, že poškodená podávala na obžalovaného viacero oznámení, aj trestných, napr. že ju napadol, avšak nevie presne, ako tieto oznámenia skončili, myslí, že žiadne neprešlo ďalej, okrem tohto, kvôli ktorému tu dnes sú. Poškodená spravidla šla oznámenie podať vtedy, keď si obžalovaný mal ísť po dcéru. Ona nikdy nebola svedkom, že by sa obžalovaný voči poškodenej správal agresívne, prípadne, že by sa jej vyhrážal, vie, že on len slušne chodil s úmyslom vyzdvihnúť si dcéru, ale bola napr. svedkom toho, ako si raz obžalovaný šiel po dcéru a poškodená ju nasilu strčila do auta, pripútala ju do autosedačky a hoci dcéra plakala, odišli proste preč. Keď bola pri plánovanej odovzdávke dieťaťa, tak bola svedkom toho, že poškodená dieťa odmietala odovzdať hlavne zo zdravotných dôvodov, prípade sa v tom čase neozývala, nedvíhala telefón, neotvárala dvere, alebo otvorila len na pár centimetrov, aby dcéru obžalovanému len ukázala. Stalo sa tiež, že poškodená neprevzala ani darčeky obžalovaného pre dcéru, alebo ich len bez ďalšieho vzala. Dôvodov neodovzdania dieťaťa obžalovanému bolo viac, ona skrátka len nechcela, aby si ju brával obžalovaný. Vie, že sa 2 - 3-krát stalo, že obžalovanému dcéru odovzdala, možno na 1 - 2 hodiny, alebo keď s nimi bola aj poškodená, ale neskôr, možno po jednom - dvoch rokoch, mu ju už nechcela dávať.

Na otázky prokurátora svedkyňa uviedla, že pokiaľ na začiatku svojej výpovede hovorila v zmysle, že sa poškodenou nestrela a neskôr popisovala ich stretnutia z pozície svedkyne, toto vysvetľuje tak, že ona správanie poškodenej videla a pozorovala z diaľky, napr. čo sa týka situácie v autosedačke pri cintoríne, alebo situácie v škôlke, toto bolo napr. pozorované cez cestu a podobne, avšak ona sa s poškodenou nikdy nezoznamovala, nikdy sa s ňou priamo nestrela zoči - voči. O dôvodoch neodovzdávania dcéry poškodenou vedela len z ich telefonátov, kedy počula, ako sa poškodená vyhovára na zdravotné dôvody ich dcéry a podobne, takže vychádzala najmä z toho. Pri ich stretnutí v takej blízkosti, aby poškodenú počula, čo hovorí, bola jedinejkrát, keď bola s obžalovaným, ktorý si šiel vyzdvihnúť dcéru k poškodenej do bytu, avšak ona zostala na medziposchodí, poškodená o nej nevedela. Oni sa rozprávali len medzi dverami a vtedy ju počula, ale na presný dátum tejto udalosti si nepamätá, vie len, že potom poškodená šla na obžalovaného podať trestné oznámenie, ale v tom čase pri tom stretnutí sa jej obžalovaný určite nevyhrážal. Ona obžalovaného nikdy nepočula vyhrážať sa poškodenej či už priamo, alebo cez telefón, obžalovaný sa ani nechcel vyhrážať, nakoľko vedel, že by to poškodená mohla proti nemu zneužiť. Obsah rozhovoru medzi nimi zreteľne počula len v spomínaný krát, keď bola na medziposchodí. A inokedy poškodenú počula, keď boli všetci v škôlke, avšak ona bola v inej miestnosti, vtedy len počula, že mu ju nedá a podobne, v ostatných prípadoch obsah ich rozhovoru priamo nepočula a inak ich rozhovory počula už len cez telefón. Avšak súčasne bola svedkom toho, ako poškodená pred obžalovaným zatvára dvere, ako sa s ním nechce rozprávať a pod. Jej vzťah s obžalovaným je taký, že má s ním dobrý vzťah, aj s jeho rodinou, ktorú považuje za kamarátov. Vie, že obžalovaný je v súčasnosti dlhodobo v zahraničí, ale zvyknú spolu normálne komunikovať. S obžalovaným sa rozišli v decembri 2018. Ona s obžalovaným nikdy nemala žiadny konflikt, ani len slovný. Nebola svedkom ani žiadneho konfliktu obžalovaného s inou osobou, len voľačo počula o konflikte v práci obžalovaného. Keďže obžalovaný bol policajt, on riešil veľa pracovných záležitostí, na detailnejšie okolnosti toho, čo počula, sa už nepamätá. Ona mala s obžalovaným pekný vzťah, aj ich rodiny sa mali rady, jej obžalovaný nikdy nič zlé nepovedal, nikdy ju neohrozil. Veľa vecí, čo počula o ich vzťahu s poškodenou, jej naňho nesedelo a tiež napr. sa čudovala nad jej správaním po skončení ich vzťahu, kedy sa poškodená mala pri ich stretnutí tváriť tak, ako by sestru obžalovaného vôbec nepoznala a úplne ju odignorovala.

K výroku o oslobodení obžalovaného spod obžaloby a náhrade škody

Vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, súd zistil a ustálil, že je nepochybné a medzi stranami to ani nebolo sporné, že obžalovaný sa v čase okolo 09.45 h dňa 13.04.2017 nachádzal v obytnom bytovom dome na ulici S. C. č. XXXX/XX, kedy navštívil svoju maloletú dcéru, ktorá býva v mieste trvalého bydliska poškodenej X. K., jeho bývalej družky a matky ich spoločnej dcéry.

Sporným medzi stranami bolo predovšetkým to, či počas danej návštevy poškodenej X. K. pri komunikácii medzi vstupnými dverami bytu poškodenej, tejto ukázal prostredník na ruke, s ktorým sa približoval k jej tvári, a potom ako mu poškodená odstrčila ruku, sa začal usmievať a povedal jej, že skape, ďalej, že si má uvedomiť, že každý deň chodí do práce na motorovom vozidle a nikdy nevie, čo sa môže stať a tiež to, či následne dňa 20.10.2017 v čase o 12.35 h znovu pri vstupných dverách do bytu poškodenej, jej povedal, že je mladá a má si to uvedomiť, aby sa jej niečo nestalo, že vie o nej

všetko, ako a čo robí, kde sa pohybuje, pričom týmto svojím konaním mal vyvolať u poškodenej X. K., trvale bytom S. C. č. XXXX/XX, P. odôvodnený strach o svoj život a zdravie.

Súd preto musel dôsledne vyhodnocovať najmä výpovede jediných aktérov skutku (obžalovaného a poškodenej) a aj za pomoci ďalších dôkazov ako základnú otázku posúdiť to, či bolo mimo rozumné pochybnosti preukázané, že obžalovaný sa poškodenej ako blízkej osobe vyhrážal smrťou a ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu. Súd vyhodnotením všetkých dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel k negatívnemu záveru o tejto skutkovej otázke, teda k tomu, že obžaloba sa nepodarilo - mimo dôvodné (rozumné) pochybnosti - preukázať, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Súd k uvedenému záveru viedli nasledovné konkrétne skutočnosti, argumenty a úvahy.

Ako je naznačené vyššie, od začiatku trestného konania stáli proti sebe dve verzie spáchania skutku: obžaloba na základe výpovede poškodenej tvrdila, že obžalovaný sa poškodenej spôsobom a za okolností uvedených v skutkovej vete obžaloby vyhrážal smrťou a ťažkou ujmu na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu. Naproti tomu stálo tvrdenie obžalovaného, ktorý tvrdil, že nič z toho, čo je uvedené v obžalobe, nevyriekol, nič nespravil, toto nie je jeho štýl správania. Tak, ako je to v obdobných prípadoch bežné, aj v tomto prípade neexistuje žiadny ďalší svedok, ktorý by priamo pozoroval, ako incident prebiehal, prípadne čo mu bezprostredne predchádzalo, no najmä, ktorý by bezprostredne a osobne na vlastné oči, či uši vnímal, či a čo konkrétne v danom prípade obžalovaný poškodenej hovoril.

V prípade výpovede poškodenej by v podstate malo ísť o jediný priamy dôkaz usvedčujúci obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. K uvedenému súd dodáva, že ak má slúžiť výpoveď svedka ako jediný dôkaz preukazujúci vinu obžalovaného, bez ďalších podporných dôkazov, musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený. V prejednávacom prípade je však súd toho názoru, že označenými atribútmi výpoveď poškodenej nedisponuje.

Súd poukazuje na to, že na jednej strane postoj obžalovaného je nemenný - od prípravného konania svoju vinu odmieta, pričom konštantne tvrdí, že sa skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, nedopustil, nič z toho nespravil, ani nepovedal. Na druhej strane sa poškodená pred súdom nevedela jednoznačne vyjadriť ku všetkým podstatným otázkam a jej výpoveď musela byť na návrh prokurátora (a z časti i obhajcu) prečítaná. Až z čítanej výpovede vyplynulo, že obžalovaný sa jej mal vyhrážať konkrétnymi slovami tak, že poškodená za toto všetko skape a taktiež aj to, že ona si má uvedomiť, že každý deň chodí na aute do zamestnania a nikdy nemôže vedieť, čo sa jej môže stať (pred čítaním časti výpovede poškodená ohľadom vyhrážok uvádzala, že obžalovaný jej hovoril, že nech si poškodená uvedomí, že ako a kedy chodí do práce, že každý deň chodí na motorovom vozidle, ktoré on dobre pozná, resp. že si poškodená má zapamätať, akou formou chodí do práce a že chodí na motorovom vozidle; avšak doslovné znenie si presne nepamätala).

Priamo pri skutku okrem obžalovaného a poškodenej neboli prítomné žiadne ďalšie osoby. V byte sa síce v tom čase nachádzali svedkyne U. K. a B. O. M., avšak ani tieto ani len z časti nepočuli vyhrážanie sa obžalovaným poškodenej, okrem iného aj preto, že boli v inej miestnosti bytu a preto sa bez ďalšieho nemožno uspokojiť len s tlmočením toho, čo sa dozvedeli od poškodenej. Nezanedbateľnou je aj okolnosť, že svedkyňa U. K. vypovedala, že spolu so svedkyňou B. M. obžalovanému dohovárali, aby sa nevyhrážal, resp. že prečo sa zasa vyhráža, avšak svedkyňa B. M. vypovedala, že obžalovanému povedala, nech nerobí bodrel. Navyše, súd nemohol opomenúť zohľadniť aj to, že v ich prípade ide o osoby poškodenej blízke - U. K. je matkou poškodenej a bývalou zamestnankyňou škôlky, ktorú navštevovala dcéra obžalovaného a poškodenej, a B. M. bola riaditeľkou tejto škôlky a kolegyňou matky poškodenej, s ktorou mala - podľa vlastného vyjadrenia - nadštandardné vzťahy a ktorá bola v čase incidentu blahoželať doma dcére poškodenej a súčasne sa zaujímal o zdravotný stav matky poškodenej. Samotná okolnosť, že ide o osoby blízke poškodenej, samozrejme nie je apriori na ujmu verzii priebehu skutku tvrdenej poškodenu, ale zároveň v danom prípade nemožno konštatovať, že svedkyne bez ďalšieho, najmä pokiaľ samy priebeh skutku nevnímali a tento len reprodukovali od poškodenej, všetky kľúčové tvrdenia poškodenej potvrdzujú.

Čo sa týka znaleckého dokazovania, psychologický znalecký posudok RNDr. Mgr. T. O., PhD., vyznieva skôr v neprospech poškodenej a naopak psychiatrický posudok MUDr. O. X. vyznieva skôr v prospech obrany obžalovaného.

Z psychologického znaleckého posudku týkajúceho sa poškodenej síce na jednej strane vyplýva, že poškodená je schopná správne vnímať a reprodukovat' prežité udalosti a okolnosti ohľadom jej spolunažívania s partnerom, je možné jej výpoveď z psychologického hľadiska považovať za vierohodnú, avšak na druhej strane všeobecná vierohodnosť poškodenej je mierne znížená s ohľadom na emočnú nestabilitu, ktorá môže mať v nadmernej záťaži významný vplyv na stav poznávacích funkcií a myslenie môže byť emočne skreslené. Platí totiž, že štruktúra osobnosti poškodenej je nezrelá so zníženou emočnou stabilitou, tendenciou k zlyhaniu v modulácii uvoľňovania emočného napätia. Za rizikové črty, ktoré korešpondujú s inkriminovaným skutkom, znalec považuje zníženú osobnostnú zrelosť spojenú s emočnou nezrelosťou, spojenou s prevažujúcou racionalizáciou vo vzťahu k nadmernej záťaži, tendenciou k závislosti (sociálnej). Charakteristické črty jej osobnosti sú dané prevažujúcou introvertovanosťou s tendenciou vyhýbania sa komplexnosti podnetov pri riešení záťaže, ako obrany pred zlyhaním, čo ju znevýhodňuje v záťažových situáciách. Rozsah následkov vyšetrovanej udalosti na psychiku poškodenej je klinicky nevýznamný, neovplyvňuje závažným spôsobom bežný život.

Tieto závery znalec potvrdil aj na hlavnom pojednávaní, ktoré rozviedol, že v prípade emočnej nezrelosti ide tak o nestabilitu vo výkyvoch v intenzite emočných odpovedí, ako aj o zníženú diferencovanosť vo vnímaní a následnej odpovedi na emočne relevantné podnety. Prakticky to znamená, že dochádza k vyššej variabilite v emočných odpovediach na podobné podnety, čo sa môže prejavovať napr. zníženou sociálnou čitateľnosťou, alebo takzvanou nevyspytateľnosťou. Všeobecná vierohodnosť vo vzťahu k reprodukcii zažitého je mierne narušená tým, že emócie majú väčší vplyv na myslenie, ako býva obvyklé. Hoci znížená emočná stabilita a už vôbec nie introvertovanosť nijakým spôsobom nesúvisia z vedomým hovorením nepravdy, čiže klamaním, zároveň platí, že emočná nestabilita a emočné ovplyvnenie myslenia môže viesť k skresleniu vnímanej reality na nevedomej úrovni.

Z psychiatrického znaleckého posudku týkajúceho sa obžalovaného vyplýva, že obžalovaný v čase spáchania skutku nebol závislý od alkoholu a ani od omamných a psychotropných látok, obžalovaný v súčasnej dobe je konzumentom alkoholu v úrovni príležitostného pitia, užívateľom drog nie je. Psychiatrickým vyšetrením po požití alkoholu neboli zistené poruchy správania v zmysle agresivity, agresivita nie je dominantnou črtou osobnosti obvineného. Osobnosť obžalovaného je pomerne dobre kompaktná, v emočne záťažových situáciách má sklon reagovať impulzívnejšie, nie však brachiálne agresívne.

Tieto závery znalkyňa potvrdila aj na hlavnom pojednávaní, ktoré rozviedla, že v prípade obžalovaného ide o vcelku vyrovnanú osobnosť, diferencovanú, v jeho prípade nejde o žiadnu psychopatickú osobnosť, ktorá by reagovala impulzívne, agresívne, pri akomkoľvek impulze. Na termín vyšetrenia sa obžalovaný presne dostavil, následne mu vysvetlila dôvod a význam vyšetrenia, s čím súhlasil, nekládol žiadny odpor, spolupracoval, voľne odpovedal, adekvátne. Nespozorovala žiadne známky konfabulačných tendencií, obžalovaný odpovedal logicky, dostatočne obsiahlo, uviedol svoju verziu. Psychomotorické tempo bolo primerané, so súvislými odpoveďami. Nespozorovala žiadne známky duševnej poruchy. Pokiaľ v posudku konštatovala, že v emočne záťažových situáciách má obžalovaný sklon reagovať impulzívnejšie, dodala, že emočne záťažovou situáciou má na mysli napr. konflikt s blízkou osobou, alebo konflikt pri riešení veci, na ktorej obžalovanému záleží a je pri tom v strese, ale taká vlastnosť je, myslí, u každého z nás.

Z dokazovania vykonaného na súde prvého stupňa po zrušení skôr vyhláseného rozsudku je zrejmé, že ani dodatočne vypočutí svedkovia N. W., U. P. Q. O. i E. P. nezaznamenali nie len, že žalované skutky (nepočuli ani len búchanie obžalovaného na dvere, iné nevhodné správanie obžalovaného v bytovom dome, v ktorom býva poškodená, ďalšie problematické stretnutia a pod.), ale tieto osoby neboli svedkami dokonca žiadneho konfliktu medzi obžalovaným a poškodenu, nevnímali ho - v súlade so závermi psychiatrického znaleckého posudku - ako agresívneho, nevedeli o žiadnej udalosti medzi obžalovaným a poškodenu, ktorú by musela riešiť polícia a pod.; svedkyňa P. ako suseda poškodenej potvrdila, že hádky, resp. hlasnejšia komunikácia sa od poškodenej s obžalovaným neozývala viac, než od ktorýchkoľvek iných susedov, dokonca, že viac počula poškodenú ako obžalovaného.

Za uvedených okolností je dôkazná situácia taká, že oproti sebe stoja dve rozhodujúce výpovede - tvrdenia obžalovaného a vyjadrenia poškodenej, s tým, že výsledky znaleckého skúmania (ako sú uvedené vyššie) takisto nemôžu smerovať k jednoznačnému záveru o vine obžalovaného, čo platí aj v prípade prokurátorom navrhnutých svedkýň U. K. a B. M., o nezaujatosti ktorých možno prinajmenšom pochybovať aj pre okolnosti uvedené vyššie, ale napr. aj preto, že svedkyňa U. K. - matka poškodenej, bola spočiatku podľa svedkyne N. W. proti vzťahu obžalovaného s poškodenou, príp. preto, že svedkyne N. W. a E. P. opisovali situácie, kedy poškodená robila problémy v škôlke ich dcéry, keď si po ňu obžalovaný prišiel v zmysle rozhodnutia súdu o úprave styku s dcérou, pričom v dcérinej škôlke pracovala aj matka poškodenej U. K., a napriek čomu, resp. vďaka čomu sa poškodená v škôlke správala voči obžalovanému (i jeho sestre) pomerne nevhodne, až neprípustne, a navyše kolegyňou matky poškodenej v škôlke ako riaditeľka bola aj svedkyňa B. M., ktorá bola v čase skutku u kolegyňi U. K. a poškodenej na návšteve, a ktorú poškodená oslovuje „teta B.“.

Pokiaľ ide o okolnosti preberania si dcéry obžalovaným, súd nemohol prehliadnúť, že z výpovedí svedkýň N. W. a E. P. vyplynulo, že nezriedka k odovzdaniu dcéry obžalovanému poškodenou nedochádzalo aj z rôznych napr. telefonicky vopred poškodenou tvrdených dôvodov, resp. obžalovaná zmarila odovzdanie dcéry aj priamo na mieste odovzdania - v škôlke, pri cintoríne (kedy poškodená mala dcéru nasilu posadiť do autosedačky a odísť), ale aj doma u poškodenej (kedy ich z medziposchodia svedkyňa počula), pričom po takýchto situáciách poškodená na obžalovaného nedôvodne (v zmysle, že žiadne sa neskončilo čo i len priestupkovým odsúdením obžalovaného) podávala rôzne oznámenia.

Z vierohodnosti výpovede poškodenej uberať tiež jej tvrdenie, že obžalovaný mal kontaktovať svedkyňu U. P. a presvedčať ju, aby mu prišla na súd pomôcť a svedčiť v jeho prospech, pričom táto svedkyňa výpoveď poškodenej nepotvrdila, dokonca uviedla, že obžalovaného síce pozná z videnia, stretávali sa na chodbe, občas sa pozdravili, ale prehodili len 2 - 3 vety, dlhšie sa ale nerozprával, pričom ona svedkom žiadneho konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou nebola, nevidela, že by sa obžalovaný voči poškodenej správal agresívne. Počula ich ako susedov ich oboch, poškodenú možno trochu viac, lebo má výraznejší hlas, obžalovaný je tichší. Na túto tému sa s nimi nikdy nerozprávala. Podobný účinok má tvrdenie poškodenej k osobe obžalovaného, že ju napadol aj fyzicky a to dňa 01. júna 2015, kedy prišiel po nočnej z roboty pod vplyvom alkoholu a 2-krát udril jej hlavu o stenu. Z potvrdenia o dochádzke a výkone práce od zamestnávateľa obžalovaného - P. polícia W. pritom vyplýva, že v daný deň, ktorý uvádza poškodená ako fyzický útok na ňu - 01. júna 2015, obžalovaný vykonával pracovnú činnosť od 07.00 hod. v Bratislave, a teda k uvedenému skutku nemohlo dôjsť, ide o skutočný výkon práce, to znamená, že v daný deň v danom čase obžalovaný musel byť v práci. Navyše, čo sa týka samotného skutku, poškodená vypovedala, že obžalovaný sa jej začal vyhrážať už počas ich prvej komunikácie - predtým, ako poškodená zavrela dvere a obžalovaný zostal na chodbe a predtým, ako na údajné búchanie obžalovaného na dvere poškodená dvere otvorila aj s ich dcérou (kedy sa malo vyhrážanie vystupňovať); naproti tomu svedkyňa U. K. vedela celkom presne popísať obsah ich prvého rozhovoru, avšak vyhrážanie obžalovaného voči poškodenej nijako nespomenula.

Pokiaľ dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní pred zrušením rozsudku súdu prvého stupňa odvolacím súdom, nepostačovali na uznanie viny obžalovaného, tak po doplnení dokazovania nariadeného odvolacím súdom platí, že všetky v súhrne vykonané dôkazy ešte viac, resp. ešte vo väčšej miere neumožňujú urobiť záver o jednoznačnej vine obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku.

Súd uzatvára, že sa nepodarilo mimo rozumné pochybnosti preukázať to, že verzia, že obžalovaný sa v danom čase a na danom mieste poškodenej ako blízkej osobe vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, je pravdivá a že sa skutočne stala; z hľadiska vykonaného dokazovania tak nastala situácia „tvrdenia proti tvrdeniu“, keď nie je možné objektívne uzavrieť, ktorá z verzií sa stala. Hoci v určitých fragmentoch môžu verziu poškodenej nepriamo a len čiastočne podporovať výpovede dvoch svedkýň, verziu obžalovaného na druhej strane podporujú znalecké posudky z odboru psychológia ohľadom poškodenej a tiež psychiatria ohľadom obžalovaného, a aj výpovede ďalších svedkov, vrátane listinných dôkazov. Už uvedené platí aj ohľadom neskoršieho čiastkového útoku obžalovaného na poškodenú, ktorý sa mu tiež kladie za vinu, pričom v tomto prípade stoja proti sebe výlučne osamotené výpovede obžalovaného a poškodenej, teda ešte výraznejšie ide o tvrdenie proti tvrdeniu, bez podpory žiadneho svedka čo i len na jednej strane či iného relevantného dôkazu, avšak závery znaleckého dokazovania sa, tak ako je už uvedené, prikláňajú skôr na stranu obžalovaného.

Na uznanie viny obžalovaného by v danom konkrétnom prejednávacom prípade bola nevyhnutá existencia takej sústavy viacerých dôkazov, že jej jednotlivé časti sú navzájom v súlade, že jedna okolnosť vyplýva z druhej a že sa navzájom dopĺňajú a potvrdzujú, teda muselo by ísť o tzv. harmonický celok, v ktorom medzi každým priamym i nepriamym dôkazom a dokazovanou skutočnosťou musí byť logická súvislosť, pričom výpoveď poškodenej nespĺňa atribúty kladené na takú výpoveď, aby v podstate len na jej základe ako na kľúčovom elemente bolo možné založiť vinu obžalovaného; inými slovami, v konaní pred súdom nebol produkovaný taký súhrn priamych a nepriamych dôkazov, ktoré by tvorili uzavretú reťaz na usvedčenie obžalovaného zo spáchania žalovaného skutku, resp. ktoré by inú alternatívu než vinu obžalovaného nepripustili. Súd v tejto súvislosti uzatvára, že vyššie popísané okolnosti vylučujú súdu urobiť záver, že sa - mimo dôvodné (rozumné) pochybnosti - preukázalo, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Súd v tomto smere pripomína už ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej, ak zostanú vyčerpané všetky dostupné možnosti smerujúce k spoľahlivému zisteniu skutkového deja, je nutné vykladať priebeh tohto skutkového deja v prospech obžalovaného. Alebo povedané inak, ak reálne prichádzajú do úvahy dve alebo viaceré verzie skutkového deja, je potrebné s použitím zásady in dubio pro reo neuznať obžalovaného za vinného. Podľa názoru súdu, práve takáto situácia nastala v posudzovanom prípade, pričom súd nekonštatuje, že obžalovaný nekonal tak ako je uvedené v skutkovej vete obžaloby, že skutok uvedený v obžalobe sa nestal tak, ako je tam uvedené, ale súd konštatuje, že nebolo, mimo rozumné pochybnosti, preukázané, že sa v obžalobe uvedenom čase a mieste poškodenej ako blízkej osobe spôsobom v obžalobe uvedeným vyhrážal smrťou a ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, teda, že skutok uvedený v obžalobe sa stal tak, ako je tam uvedené. Základné zásady trestného konania totiž vyžadujú, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine a treste o jednoznačne zistené fakty; zásada zisťovania skutkového stavu veci, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti, totiž vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine len o jednoznačne zistené fakty a nie o vlastné konštrukcie skutkového deja, domnienky, indicie, resp. aby vinu obžalovaného vyvodzoval len na pravdepodobných skutkových záveroch. Tam, kde nemožno bezpečne určiť, ktorý z variantov skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voliť taký, ktorý je pre obžalovaného priaznivejší, pričom ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nemôže vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok a ak zostanú po vyčerpaní všetkých dosiahnuteľných dôkazov pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, je nutné s použitím zásady in dubio pro reo rozhodnúť v prospech obžalovaného, pretože nedokázaná vina má pre obžalovaného rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina a tým je oslobodenie obžalovaného spod obžaloby.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.